

DIETARI DE L'OKUPA DE L'ALTELL

Macarrons brasilers amb verdures i soja i te negre de Nadal

Teresa Sagrera

Esriptora

@SagreraT

Dimarts, 13 de novembre de 2018

Migdia

La cançó *Conte medieval* d'Ebri Knight arriba des de la cuina al meu altell; el vidre que fa de paret fins a mitja alçada deixa enfilars gustosament l'alegre melodia de bracet de la flaire del menjar. Asseguda davant l'ordinador els peus se'm mouen sols. Ha tornat el meu fill gran i està preparant uns deliciosos macarrons brasilers amb verdures i soja. Dinem plegats mentre ens posem al dia. Sóc feliç i tinc les piles carregades per treballar amb empena tota la tarda.

Dimecres, 14 de novembre de 2018

Tarda

Aquest migdia he plegat puntual de la feina. La periodista Montse Hidalgo ens entrevistava al Toni Broncano i a mi a les 13.00h a l'espai *L'aigua clara* de La Xarxa Ràdio. Hem parlat del Grup d'Esriptors del Montseny, del qual tots dos formem part. Ha estat un experiència molt interessant poder conèixer les instal·lacions de La Xarxa i tenir l'oportunitat d'explicar la tasca de la nostra associació.

Torno a casa aviat. Dino, em prenc un te negre de Nadal –diumenge vaig anar a comprar te a granel al mercat– i pujo a l'altell. Estic fent un àlbum digital de fotografies pel 18è aniversari del meu fill petit. Ja no recordava com n'és de pesat, i encara més, quan has d'escanejar moltes de les imatges perquè era de l'època *predigital*. Però quan el seu germà va celebrar la majoria d'edat li vaig fer un àlbum recopilatori i ara és el seu torn. Fa il·lusió, però és una feinada, sort que només tinc dos fills.

Dijous, 15 de novembre de 2018

Tarda

Plou i trona seguit, però sense gaire determinació; el focus de la tempesta sembla llunyà. Continuo treballant en el maleït àlbum, per sort ja l'estic acabant. Marxa la corrent! I al cap d'uns instants torna. A corre-cuita engego de nou l'ordinador. “*Mare de Déu del Disc Dur i del Disc Extraïble*, apiadeu-vos de mi! Ja quasi el tenia acabat i ara no s'obre. *Déu dels Programes Informàtics*, fes que tot torni a ser com abans, et prometo que quan em tregui aquesta feinada de sobre: endreçaré l'escriptori, eliminaré tots els correus electrònics que crien pèl, organitzaré les carpetes i faré còpia de tot.” Així em poso dels nervis! Si no ho puc resoldre no tinc temps per començar-lo de cap i de nou.

Reinicio l'ordinador i es produeix el miracle. Finalment aconseguixo obrir el projecte i enllestir-lo. I encara no ha passat mitja hora que ja he

oblidat totes les promeses... No tinc remei, soc una pecadora nata.

Divendres, 16 de novembre de 2018

Migdia

Avui és el Dia de les Llibreries, un dia excel·lent per signar un contracte, oi? És fantàstic que les coses vagin endavant quan treballes molt i molt. Em moro de ganes de xerrar-ho tot, però no puc. Per sort, aviat us podré anar explicant més coses.

Tarda

Plou amb paciència, per no dir amb apatia. Truquen al timbre, em porten un llibre que he comprat per internet: *Per què ens estimem les dones?*, de Mircea Cărtărescu. Me l'ha recomanat una amiga. I m'arriba l'avís de la biblioteca de Sant Antoni de Vilamajor que ja tinc a la meua disposició *El conte de la serventa*, de Margaret Atwood, que tenia reservat. Algú em pot dir on puc comprar temps?

Diumenge, 18 de novembre de 2018

Tarda

M'aixeco ben d'hora, vull acabar la segona lectura d'*Els secrets del planeta Mots* del Jordi Sedó, que presento demà dilluns a Cardedeu i dimarts a l'Ametlla del Vallès.

Les relectures sempre ens mostren matisos i descobertes que hàviem passat per alt. I m'aturo davant d'un paràgraf: “Probablement, però, no hi ha cap causa que sigui prou justa si aquesta s'ha de guanyar per la força perquè l'ús de la violència no es pot justificar de cap manera i, a més, difícilment resol mai cap conflicte. Ben al contrari, l'intensificació, encara que, en un primer moment, la possible victòria doni una aparença de solució, que sempre resulta ser falsa.”

Aquell llibre va ser editat el maig de 2018, no sé si en aquell moment el seu autor tenia algun fet concret al cap o era una reflexió generalista. Em ve a la ment el diumenge 1 d'octubre de 2017, la violència que vam rebre com a poble en l'afany repressor de l'Estat espanyol. Totes les imatges que hem vist una i mil vegades, el documental de *La gent de l'escala...* Ens van colpejar, ens van ferir, però no ens van humiliar. I res va canviar, absolutament res, perquè el nostre sentiment independentista és més fort si cal avui. Ni la presó ni l'exili podran arrabassar el nostre desig pacífic de llibertat.

BÚSTIA

'Bones' joguines

Pels que encara no coneixeu el Grup Il·lusió, voldríem dir-vos que som una associació amb gairebé 40 anys d'història a la Garriga; la nostra principal tasca és organitzar una recollida de joguines, seleccionar-les per edats i funcions, preparar els paquets personalitzats i, finalment, lliurar-los la Nit de Reis a Ses Majestats els Reis d'Orient perquè puguin portar-los a les cases dels infants que per diferents circumstàncies passen un mal moment. Treballem per fer bo el nostre lema: “Cap nena i cap nen sense una joguina.” Aquest és el nostre objectiu, senzill i directe, però no pas fàcil d'assolir. Primer de tot volem agrair de tot cor a totes les famílies, botigues, empreses... que durant aquests anys ens han donat suport mitjançant la donació de joguines, paper per embolicar, piles, llibres, disfresses, jocs i un llarg etcètera. Sense el seu suport no existiríem, i esperem continuar sent-ne mereixedors.

En aquestes dates hi ha moltes entitats que organitzen una recollida de joguines, gairebé totes posen una condició indispensable per fer la donació: i és que les joguines han de ser noves. A la nostra entitat, des de sempre hem acceptat joguines de segona mà amb la condició que estiguessin en perfecte estat. Això no treu que cada any ens arriben donacions de joguines noves i d'altres que, si és necessari, les adquirim amb els petits recursos de què disposem. Creiem fermament que el fet d'acceptar joguines de segona mà ens dona un valor afegit: el de recuperar allò que encara és vàlid per

utilitzar –i sobretot per trencar– dins de les nostres possibilitats, amb la dinàmica consumista que ens empeny a tothom, ara que donem una visió diferent i pensem que enriquidora als infants de les famílies donants de les joguines.

És per assolir els nostres objectius que enguany necessitem millorar un dels aspectes més importants de la nostra activitat. Aquests darrers anys ens trobem amb una allau de donacions de joguines. I podríem dir que això és un èxit. I ho és, no en tenim cap dubte. Tota aquesta solidaritat és d'un valor incalculable; i és per això que podem fer el que fem.

Malauradament, un percentatge molt elevat d'aquestes joguines no reuneixen les condicions per poder-les reutilitzar; són joguines espatllades, cotxes teledirigits sense el comandament, jocs de taula que hi falten peces, nines antigues... En definitiva, moltes joguines que han arribat al final de la seva vida útil i que el seu millor destí seria la deixalleria. De fet, és allà on acaben després que nosaltres les hàgim de desestimar. Aquest fet significa un desgast de recursos important per a la nostra petita associació. Lluny de ser d'ajuda, es converteix en una càrrega.

Volem fer una crida a totes les famílies que tinguin pensat de fer una donació de joguines al Grup Il·lusió o a qualsevol altra entitat que es dediqui al mateix que nosaltres que, si us plau, feu una petita i senzilla reflexió abans de res; “Aquesta joguina la tornaria a regalar a la meua filla o al meu fill?” Si la resposta és afirmativa, porteu-la, segur que ens

farà molt servei. El que nosaltres cerquem és que aquella joguina torni a produir el mateix impacte, la mateixa il·lusió que va causar quan era nova, que li puguem donar una utilitat i sobretot que el nen o la nena en pugui gaudir al màxim.

La campanya de recollida la farem a Can Luna a partir del dia 10 de desembre fins al dia 21. Si voleu participar en la campanya com a voluntaris o per qualsevol altra informació, no dubteu a contactar-nos al correu <grupil.lusio@gmail.com> Moltes gràcies per endavant! Aquest any, cap nena i cap nen sense una bona joguina.

Josep Sala, en nom del Grup Il·lusió de la Garriga
La Garriga

Agraïment

Per circumstàncies personals, vaig ingressar a l'Hospital de Granollers dilluns passat per a una intervenció quirúrgica. Volia agrair al doctor Segura i a tot el seu equip la seva professionalitat i el tracte rebut en tot el procés, un agraïment per la seva humanitat i confiança que vull fer extensiu al torn d'infermeres de la cinquena planta, la Cristina, la Sara, la Sandra (a Urgències) i segur que em descuido alguna altra... Gràcies per haver fet que la meua breu estada passés el millor possible.

Rafael de Yzaguirre
Llinars del Vallès